

og fortæbes således ikke, jf. konkurslovens § 134, stk. 1 (som ikke foreslås ændret).

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.1.2.2.

Til nr. 10 (§ 131, stk. 3)

Kurator skal efter den gældende § 131, stk. 3, give meddelelse til fordringshaveren ved anbefalet brev eller på anden betryggende måde, hvis det indstilles, at en fordring mv. ikke kan anerkendes som anmeldt. Fordringshaveren skal i den forbindelse også have meddelelse om tid og sted for det møde, hvor fordringen mv. prøves.

Det foreslås, at det udtrykkeligt kommer til at fremgå af konkursloven, at kurator også skal give fordringshaveren meddelelse om, at den pågældende ved manglende anerkendelse af kurators indstilling skal anlægge sag inden den foreslåede frist på 4 uger efter det møde, hvor kurators indstilling forelå, jf. konkurslovens § 133, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 11).

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 3.1.2.5.

Til nr. 11 (§ 133, stk. 1)

Det foreslås at nedsætte fristen for sagsanlæg for den, der ikke kan anerkende kurators indstilling efter konkurslovens § 130, fra 3 måneder til 4 uger. Anlægges sag ikke rettidigt, er kurators indstilling endelig, jf. § 133, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.1.2.2.

Til nr. 12 (§ 134, stk. 2)

Forslaget til en ny bestemmelse i konkurslovens § 134, stk. 2, indebærer, at skifteretten på baggrund af en anmodning fra kurator kan fastsætte en frist for anmeldelse af fordringer og andre krav, hvis forholdene taler for det, og hvis anmodningen er sagligt begrundet i hensynet til en forestående udlodning til kreditorerne.

Den foreslåede bestemmelse supplerer den gældende bestemmelse i konkurslovens § 134, stk. 2., 2. pkt. (der efter forslaget bliver § 134, stk. 3, 2. pkt.), som i øvrigt foreslås opretholdt af hensyn til behovet for fortsat at kunne sikre den endelige afslutning af bobehandlingen mod sidste øjeblikke anmeldelser af krav, der vil kunne indebære, at kurators arbejde for en del må gøres om. Det nye stk. 2 indebærer, at der af hensyn til en forestående acontoudlodning vil kunne fastsættes en frist for anmeldelser af fordringer mv. på et tidligere tidspunkt i bobehandlingen end det tidspunkt, hvor behandlingen er så langt fremme, at udkast til endeligt regnskab kan udarbejdes (dvs. på et

tidligere tidspunkt end det tidspunkt, hvor en frist efter den gældende bestemmelse i § 134, stk. 2, 2. pkt., efter retspraksis vil kunne fastsættes).

Betingelserne for at fastsætte en frist efter den foreslåede bestemmelse er, at forholdene taler for det, og at der er et sagligt behov i form af et velbegrundet ønske fra kurator om at kunne foretage acontoudlodning til kreditorerne. Ved vurderingen af, om disse betingelser er opfyldt, må der lægges vægt på, om forholdene i boet er tilpas afklarede. En grundlæggende forudsætning i den forbindelse er, at bobehandlingen er så langt fremskreden, at der er tilvejebragt det fornødne overblik over boets aktiver og passiver, og at der i øvrigt efter det foreliggende ikke er særlig anledning til at forvente, at yderligere fordringer mv. vil blive anmeldt over for boet. En forventning om, at yderligere anmeldelser ikke vil blive foretaget, vil i sagens natur kunne blive gradvis styrket, jo længere tid bobehandlingen har stået på.

En anmodning fra kurator om, at skifteretten fastsætter en frist efter bestemmelsen, bør ikke imødekommes, hvis acontoudlodningen vil være bagatelagtig, eller hvis bobehandlingen i stedet vil kunne afsluttes inden for en rimelig tid.

Fastsættes en frist, uden at betingelserne herfor har været opfyldt, vil fristen ikke have retsvirkninger over for den, der har anmeldt en fordring mv. efter fristens udløb. Hvis det således måtte vise sig, at kurator af den ene eller anden grund ikke kan gennemføre en tilbagesøgning af de beløb, der i en sådan situation er udbetalt for meget i forbindelse med en acontoudlodning, således at anmelderen kan opnå dækning for den berettigede dividende, vil anmelderen i givet fald efter omstændigheder kunne gøre et erstatningskrav gældende over for kurator.

Det foreslås, at et proklama som udstedes efter bestemmelsen *ikke* skal være præklusivt. Retsvirkningen af en overskridelse af en frist, der fastsættes i medfør af bestemmelsen, er alene den, at den for sent anmeldte fordring mv. ikke tages i betragtning i forbindelse med den acontoudlodning, der foretages efter fristens udløb. Dette betyder, at den pågældende fordringshaver må afvente at få udbetalt en eventuel dividende, der efter omstændighederne i øvrigt vil kunne være mindre, end hvis den pågældende havde foretaget anmeldelsen i tide, og fordringen dermed var blevet taget i betragtning i forbindelse med acontoudlodningen. Dividenden vil således først kunne udbetales enten i forbindelse med, at der – hvad der i praksis formentlig kun vil forekomme sjældent – tilføres boet yderligere midler, der gør en ny acontoudlodning aktuel, eller i forbindelse med slutningen af boet.